

Sukelluksen mukanaan tuomat haasteet ja niistä selviäminen

Olen joutunut hengenvaaralliseen tilanteeseen kahdesti, jolloin hengenlähtö on ollut hyvin lähellä. Toisella kertaa olin vähällä hukkoa kovassa merenkäynnissä, kun Gozon saarella lähdin yhdessä kolmen ystäväni kanssa sukeltamaan Dwejran lahdelle. Toinen kerta oli Galápagossaarilla yösukelluksen aikana.

Molempiin vaaratilanteisiin oli syynä oma tyhmyyteni tai se, että en noudattanut tarvittavia varotoimia etukäteen. Olin silloin kieltämättä nuorempi ja myös naiivimpi. Ihminenhän ajattelee aina, että ei minulle mitään tapahdu tai jos jotakin tapahtuu, siitä selviää kyllä. Onneksi tekemäni virheet eivät näillä kerroilla olleet kohtalokkaita.

VEDEN HYPERVENTILAATIO. TÄPÄRÄ PELASTUMINEN MYRSKYÄVÄLLÄ MERELLÄ

Päätimme kahden kaverini kanssa lähteä sukeltamaan Dwejrassa, Gozolla. Se oli hulluinta mitä ajatella saattaa, sillä aallot murtautuivat kapean käytävän läpi täydellä voimalla. Olimme kuitenkin sukeltaneet siellä viikkoa aikaisemmin ja ajattelimme, että selviydymme kyllä siitä.

Kun lopulta tulimme kallioille, oli tilanne paljon hurjempi kuin mitä olimme kuvitelleet. Aallot syöksyivät kapeaan käytävään, jonka läpi meidän täytyi kulkea, ja vyöryivät sitten ulos kovalla voimalla. Vesi vain yksinkertaisesti imaisi meidät sisään.

Kaikki tapahtui hyvin nopeasti. Muistan, että en voinut nähdä kättäni pidemmälle. Heittelehdimme vain vellovassa vedessä puolelta toiselle. Noin 10 minuutin päästä onnistuimme pääsemme tunnelin läpi ja selvisimme avomerelle. Kun pääsimme sinne, tajusimme koko sukellusideamme kauheuden.

"Mitä enemmän sinulla on tietoa ennen sukellusta, sitä helpompi sinun on vaikuttaa siihen, että asiat sujuvat ilman ongelmia."

Sukelsin edellä kahden toverini seurattessa minua, ja tulimme siihen tulokseen, että meidän on välittömästi käännettävä takaisinpäin. Pysähdyin odottamaan toisia niin että voisimme nousta pintaan yhdessä, mutta valitettavasti kohdalleni osui aalto, joka kirjaimellisesti nielaisi minut kokonaan ja kiskaisi minut lahden toiselle puolelle sekä repäisi pois maskini ja regulaattorini. Sukelluspulloni kiilautui johonkin halkeamaan, ja minä vedin vettä henkeeni. Onneksi en lyönyt päätäni, mutta näin koko lapsuuteni kiitävän silmiäni edessä ja silloin tajusin: "Olen hukkumaisillani, olen kuolemaisillani."

Vaistomaisesti aloin tavoitella puvustani roikkuvaa regulaattoria sivultani ja ryhdyin jälleen yrittämään hengittämistä sen avulla. Sitten onnistuin pääsemään irti siitä kohdasta, johon olin juuttunut, ja aloitin nousun pintaan. Kävin myös sairaalassa hoidettavana seikkailuni jälkeen. Tapahtumaa jälkeensä muistellessa täytyy todeta, että olin todella onnekas, koska toimin niin kuin toimin ja minulla oli riittävästi kokemusta toimia oikein.

Tutussa ympäristössä sukeltaessa on helpompi tietää, mitä on odotettavissa. Jos olen sukeltamassa

täysin uudessa ympäristössä, varaudun erityisen huolellisesti tuleviin tilanteisiin ja kysyn aivan peruskysymyksiäkin, jotta olen varmasti riittävän hyvin selvillä mereen ja säähän liittyvistä olosuhteista.

NEUVOJA SUKELTAJILLE

Mitä enemmän sinulla on tietoa ennen sukellusta, sitä helpompi sinun on vaikuttaa siihen, että asiat sujuvat ilman ongelmia.

Sukeltajille haluan antaa seuraavat neuvot: 1. Tunne itsesi. 2. Tunne laitteesi. 3. Tunne toimintaympäristösi. Huolehdi kaikista tarvittavista varotoimista etukäteen äläkä koskaan missään tilanteessa ajattele, että kysymyksesi on jotenkin typerä. Jos olet jostakin asiasta epävarma, avaa suusi. On parempi sukeltamaan lähtiessään tuntea itsensä varmaksi kuin tuntea itsensä avuttomaksi kriisitilanteessa. Älä pidä mitään itsestään selvyytenä.

[Lue Kurt Arrigon kokemuksista Galápagossaarilla.](#)